

במדינה

ריגשיים, במידה המאפשרת לשני הצדדים שלא להסתדר ביניהם. גם לערבים וגם לישראלים ניתן לנקוט עמדה של לא-מלחמה ולא שלום. הקפאון הנוכחי גוח לשני הצדדים, יותר מכל אלטרנטיבה שאפשר להעלותה בשעה זו על הדעת.

הטכסים הישראלי. זוהי הסיבה היסודית שהכשילה את מאמצי משפחת היעמית להפגיש את שני הצדדים. אבל אין זו סיבה לחדול ממאמצים אלה. כשם שקיים תמיד הסיכוי כי גץ בגבול יצית מלחמה, כך יש סיכוי כי גץ דיפלומטי יבעיר להבה של שלום. הדיפלומטיה של האו"ם אינה הסרה לחלוטין הגיון או סיכוי.

במשך תקופה ארוכה לא נשארונתנו הי (המשך בעמוד 15)

קאראדון, אמר לא מכבר כי התווה לקראת הסדר-שלום במרחב תהיה בחודש נובמבר זה — או בכלל לא.

מבלי להתייחס לדיוק הקביעה, אין ספק כי הוא הבליט את הרגשת-הדחיפות, שהיתה צריכה להיות נחלת הערבים והישראלים כאחד, בגישתם אלה לאלה. חשוב לברר מדוע אין להם תחושה כזאת.

מאז מלחמת ששת-הימים נשאו שני הצדדים עיניהם אל מחוץ למרחב. הם חיפשו את הנתונים המדיניים והצבאיים לבטחונם אצל בעלי-חסותם ומספקי-נשקם. ואותם גורמים חוץ גענו לדרישותיהם, מטעמים צבאיים ו-

* קאראדון טען שאם לא יושג הסדר בנובמבר, תפרוץ מלחמה ב-1969.

העולמית — ובכלל זה גם מדעת ידידיה המושבעים ביותר של ישראל.

איך נראית ישראל בעולם? האם העולם סבור — כמו האזרח הישראלי — כי ממשלת ישראל עשתה את הכל למען השלום, וכי הערבים בלבד מחבלים בו?

דוגמה טיפוסית של דעת העולם מתפרסמת השבוע במאמר ראשי של העיתון וושינגטון פוסט, העתון החשוב ביותר בישראל. ארצות-הברית, הנקרא מדי יום עלידי הצמרת הממשלתית שם. כמו כל העתונים הגדולים בארצות-הברית, זהו עתון פרו-ישראלי מובהק.

תחת הכותרת „כנובמבר — או לעולם לא!“ — כותב העתון: יציג בריטניה באומות המאוחדות, הלווד

(המשך מעמוד 9)

לצטט במדויק את הדברים הנ"ל, שנאמרו השבוע בראיון במעריב, העתון הנפוץ ביותר בישראל, עלידי הדייר ישראל שייב, ממנה גי המחנה הפאשיסטי בישראל, האיש ה מצוטט ביותר לאחרונה בעתונות ובראיונות פומביים.

יחסים מרחביים

חודש נובמבר

הגורלי

האזרח הישראלי החי על פירורי התקמולה הרשמית, המגיעה אליו במסווה של דיווח עיתונאי עובדתי, מתנתק והולך מדעת-הקהל

בשבילי
רק
הטובה
ביותר

תערובת אמריקאית, קינג סייז פילטר